

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIV.

Október

2021

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 10

Vďačnosť

V mesiaci september sme mali v našej farnosti poďakovanie za úrodu – tzv. dožinky. Milá tradícia, ktorá nesie so sebou svoje vlastné zvyky. Ich zachovávanie je naozaj chvályhodné, no dôležité je, aby nám, tak ako to v našej dobe už skoro býva zvykom, neunikala podstata. Vďačnosť... Pred malou chvíľou som dočítal rozhovor s mladými manželmi o ich početnej rodine, kde viackrát z ich úst zaznievali slová o tom, že napriek všetkému sa máme dobre, máme všetko čo potrebujeme a netrpíme žiadnym nedostatkom. Áno, môže to byť pre niekoho iba vec pohľadu či miery toho čo znamená dostatok. Nič to však nemeňte na veci, že všetci potrebujeme byť viac vďační. Práve neustála vďačnosť dokáže upriamovať našu pozornosť aj na veci, ktoré denne

berieme ako samozrejmé. Na nášho Nebeského Otca sa často obraciame s prosbami, no zabúdame ďakovať. A pritom vďačnosť nás jeho pôsobeniu otvára najviac a zároveň si stále viac uvedomujeme ako veľmi sme Ním obdarovaní.

Moji rodičia mi hovorili, že som vraj raz ako malý pri večernej modlitbe ďakoval aj za to, že starkú bolela hlava. Detská úprimnosť v tomto rozdiely asi nepozná. Učí nás vedieť ďakovať aj za veci, situácie a ľudí, za ktorých by sme bežne neďakovali. A práve v takejto úprimnosti potrebujeme byť vďační aj my. Myslím, že by nám to mohlo pomôcť oveľa ľahšie znášať aj ťažkosti, ktorým sa vyhnúť nedá, a ktoré musíme prežívať. Za čo dnes Pánu Bohu poďakujem?

Milan Cehlárik, administrátor

Aj Ty ju hľadáš?

Nikto z nás ju nikdy nevidel. Predsa je prítomná u detí, u ľudí... Krásna, čistá a nežná. Je vlastnosťou Boha. Ľudia o nej toľko napísali. Napriek tomu, ju veľa ľudí nikdy osobne nepoznalo. Píše sa o nej na mnohých miestach v Písme svätom. Niekedy nie je ľahké ju spoznať. Má poznávacie znamenia. Nedá sa získať ani niekomu vziať. Nedá sa vlastniť. Môžeme po nej túžiť a môžeme ju hľadať. Prichádza ticho a nenápadne ak o ňu prosíme s čistým srdcom. Je darom od Boha. Je prítomná v nevinnosti detského srdca. Ak je v človeku prítomná môžeme ju cítiť. Jej nevlastnou sestrou je pýcha. Je ako múdrosťou, čistota, krása, úbezná hudba, súlad, láska..... Vždy je tam kde je pravda. V blízkosti Pána sa môžeme naučiť ju počúvať. Človek, ktorý je v jej objatí je chránencom Boha. Je cestou svätosti. Do nášho srdca môže vstúpiť jedine cez pokorenia. Čím viac pod jej vplyvom skloníme hlavu, tým lepšie dokážeme vnímať detaily a krásy úplne jednoduchých a drobných vecí. Učí nás k hlbokej úcte a dôvere k iným ľuďom. Učí nás dávať a prijímať. Ukazuje nám, že sme spravili chybu, nie však s cieľom vidieť seba ako zlého človeka, ale postupne dozrievať a zmúdiť. Dáva nám schopnosť povedať inému človeku prepáč spravil som chybu a ublížil Ti. Otvára nám srdce pre iných, ale najmä pre Boha. Zbavuje nás strachu, smútku a obáv z vlastných zlyhaní. Naplnia naše srdce túžbou kráčať po ceste, po ktorej kráčal Ježiš. Po ceste služby, na ktorej je Ježiš pre nás ako žiarivý reflektor. Pomáha nám nenechávať si múdrosť len pre seba, nezmysľať vysoko a prikláňať sa k slabým, byť súcitným, milosrdným a zhovievavým. Ľudia, ktorí ju majú dokážu svojim kaž-

dodenným správaním vytvárať okolo seba atmosféru pokoja a radosti, dokážu vďaka nej oceniť hodnotu iných ľudí, a preukazujú im úctu, pochopenie a odpustenie. Pomocou nej nachádzame v kráse stvorených vecí odraz veľkorysej Božej lásky a poznanie podeliť sa o toto aj s ostatnými. Môže zostať pri človeku... načas aj navždy. Záleží na človeku, či môže zostať... ak zacíti našu nízkosť ukryje sa... Pozri sa na detskú tváričku a na chvíľku ju uvidíš... *Pane Ježišu, si pokorný a čistý, chcem načúvať Tebe, aby som sa mohla priblížiť k POKORE. Mária Matka Ježišova pokorná a čistá k Tebe idem, lebo viem, že u Teba nájdem POKORU! Nauč ma pravej POKORE. Amen*

L+L

Liturgické okienko

Ako si isto mnohí pozorní farníci všimli, počas sv. omše nám vypadlo jedno zo zvonení. Zvončeky sú dlhodobou súčasťou liturgie. Majú úlohu upozorniť nás a upriamiť našu pozornosť na to, čo sa práve deje. Prvé zvonenie - na začiatku nám oznamuje, že sa začína sv. omša a my vstupujeme do slávenia Ježišovej obety na kríži. Počas eucharistickej modlitby nasleduje ďalšie zvonenie, ktorá nám oznamuje, že prichádzame k dôleži-

tému momentu – premeneniu a preto si na znak úcty v tej chvíli kľakáme na obe kolená. Následné tri zazvonenia majú našu pozornosť upriamiť na hostiu a kalich, ktoré kňaz v momente premenenia pozdvihuje. Posledné zvonenie, ktoré bývalo pred prijímaním bol pozostatok z liturgie, ktorá sa slávila ešte pred II. vatikánskym koncilom, kedy kňaz celebroval sv. omšu otočený tvárou k oltáru a chrbtom k ľuďom. Malo upozorňovať na moment prijímania kňaza, aby ľudia, ktorí často dobre nepočuli čo sa pri oltári práve deje, vedeli, že nasleduje sv. prijímanie. V dnešnej dobe už toto zvonenie prakticky nemá žiadny zmysel, preto sme od neho upustili.

Milan Cehlárik

Tvorivé desaťročia Štefana Hanakoviča (K nedožitým 90. narodeninám) 1. časť

PETER CABADAJ

V auguste 2021 uplynulo deväťdesiat rokov od narodenia bibliografa, knihovníka, historika, publicistu, editora, redaktora, katolíckeho aktivistu, bývalého riaditeľa Spolku sv. Vojtecha a správcu Matice slovenskej PhDr. Štefana Hanakoviča.

Poznal som ho tridsať rokov a na základe autopsie môžem povedať, že to bol nesmierne milý, vľúdny a ústretový človek, muž plný empatie voči druhým, rešpektíve voči ich dennodenným starostiam. Obdivoval som ho pre láskavosť a trpezlivosť, zmysel pre situačný humor a jemnú iróniu, závideniahodné bolo jeho ľudské porozumenie, ktoré vedel uplatniť aj v tých najzložitejších životných situ-

áciách.

Ovplyvnený saleziánmi

Biografia prezrádza, že svetlo sveta uzrel uprostred celosvetovej hospodárskej krízy 20. augusta 1931 v západoslovenskej obci Košolná (okres Trnava). Pochádzal z chudobnej katolíckej robotnícko-maloroľníckej rodiny Michala Hanakoviča a Rozálie, rodenej Izakovičovej, v ktorej chýbajúce materiálne statky nahrádzala všadeprítomná láska a úprimná viera v Boha. **Vyrastal v kruhu piatich súrodencov, odmalička vedených k pracovitosti, skromnosti a zbožnosti. Rodinné milieu a dedinská komunita, stelesnená autoritami rodičov a rímskokatolíckych kňazov z Farnosti Povýšenia sv. Križa v Košolnej, už v detskom veku z neho formovali pokorného, čestného, tichého a silno kresťanský citiaceho človeka.** Ako žiak rímskokatolíckej ľudovej školy v rodnej obci (1937 – 1943) chodil do cirkevného spevokolu, hral na harmonike i klavíri, účinkoval v ochotníckom divadelnom krúžku.

Keďže štúdium na chýrnom trnavskom lýceu bolo nad finančné možnosti sociálne slabšej rodiny, pomohli saleziáni v Šaštíne. Vnímavý mládenec v tomto hlavnom dejisku slovenského pútnického života navštevoval gymnázium (1943 – 1950), pričom posilňovaný spiritualitou cirkevného prostredia sa naučil cudzie jazyky a získal vedomosti najmä z oblasti umeleckej spisby. Kultivovaná saleziánska komunita a jej detailne prepracovaný vzdelávací systém mladého Hanakoviča oslovili natoľko, že s plnou vážnosťou premýšľal o vstupe do tejto rehole, zasvätenej ideálom jej zakladateľa sv. Jána Bosca. Pripomeňme v naznačenej súvislosti, že saleziáni účinkovali na Slovensku od roku 1924 a osobitnú pozornosť

venovali výchove chlapčenskej mládeže. Komunistický prevrat vo februári 1948 so svojimi ďalekosiahlymi konzekvenciami tvrdo postihol Katolícku cirkev a jej rehoľné spoločnosti. Ani nie devätnásť-ročný Štefan Hanakovič sa stáva priamym svedkom i obeťou smutne známej Barbarskej noci z 13. na 14. apríla 1950. Štátna bezpečnosť vtedy brutálne likvidovala kláštory, rehoľné bratstvá a ich vzdelávacie ústavy. Mladého Hanakoviča odvliekli do koncentračného lágra v Podolínci, neskôr bol v prevýchovnom tábore v Kostolnej, odkiaľ ho poslali na nútené práce na stavbu Priebrady mládeže v Nosiciach. Trpké zážitky a otrasná skúsenosť ešte viac zocelili jeho hlbokú vieru. Hneď po návrate domov začal pracovať ako robotník v trnavskom cukrovare, aby si zarobil peniaze na dokončenie stredoškolského štúdia. Zmaturoval na gymnáziu v Galante (1952), vzápätí začal študovať filológiu, knihovníctvo a pomocné vedy historické na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde už venoval systematickú pozornosť otázkam výskumu dejín knižnej kultúry. Vysokoškolské štúdium zavŕšil ako promován filológ (1957), titul PhDr. získal v roku 1969 (*Pokračovanie v budúcom čísle*).

prevzaté z časopisu Viera a život č. 4/2021

Zájazd seniorov 2021

Nakoľko sme kvôli pandémie v roku 2020 zrušili všetky naše aktivity, mali sme naplánovaný zájazd, ktorý sa tiež neuskutočnil. Podľa možnosti ubytovania a dopravy, sme dohodli termín zájazdu na 27-28-29.07.2021. Prvý deň sme navštívili Zvolenský hrad, ktorý sa nachádza v centre Zvolena. Za stavbu zámku sa zaslúžil najmä kráľ Ľudovít I. Zámok bol aj

Drevený vyrezávaný kríž

sídlom Jána Jiskru z Brandýsa, bol jedným z najmocnejších vojvodcov v Uhorsku. Často ho navštevoval aj kráľ Matej Korvín so svojou manželkou Beatrix. Zámok prešiel postupne stavebnými úpravami. Dnes sa v ňom nachádza Slovenská národná galéria. Zhromažďuje architektonické fragmenty a kamenné články zámku, aj zámockej kaplnky. Sú tu inštalované kópie odliatky diel najvýznamnejších drevorezbiev Majstra Pavla z Levoče. Prezentujú sa tu kolekcie maliarskych škôl - latinskej, francúzskej, flámskej, holandskej a nemeckej zo 16 - 18. stor. Konajú sa tu rôzne kultúrne a spoločenské podujatia. Zo Zvolena sme pokračovali do DETVY, kde sme mali ubytovanie. Detva je okresné mesto na Slovensku v Banskobystrickom kraji, má necelých 15000 obyvateľov. V r. 1787 rodák zo Starej Turej tu založil prvú

bryndziareň na Slovensku. V 20 storočí do vývoja Detvy zasiahlo vybudovanie strojárského podniku Podpolianskych strojární v r. 1955. Medzi zaujímavosti Detvy patrí Rímskokatolícky kostol sv. Františka z Assisi. Na fasáde sa nachádza pamätná tabuľa s bustou K.A. Medvedského, ktorý tu pôsobil ako kňaz. Pozreli sme si aj Detvianske vyrezávané kríže a Podpolianske múzeum. Druhý deň sme mali naplánovanú návštevu hradu ŠOMOŠKA, ktorý sa nachádza priamo na hraniciach s Maďarskom. Vznikol koncom 13. a začiatkom 14. storočia. Osudným sa mu stal rok 1703, kedy ho dobyli a zbúrali cisárske vojská. Rekonštrukcia prebiehala od roku 1971. Počas prác odkryli aj známy Kamenný vodopád. Vznikol sopečnou činnosťou pred viac ako 4 miliónmi rokov. Je to 9 m vysoký geomorfologický európsky unikát. Kamenné more 40 x 100 m z úlomkov stĺpov bazaltu. More má prirodzený pôvod, je obdivuhodné, čo príroda dokáže vytvoriť. Na spätočnej ceste sme navštívili Hrad DIVÍN, je to zrúcanina gotického hradu. Bol postavený v 13. storočí na obranu cesty do stredoslovenskej banskej oblasti. V r. 1575 ho dobyli Turci a v r. 1683 ho podpálili cisárske vojská. Zichyho kaštieľ v Divíne stojí pod hradným kopcom. Bol postavený v r.

ŠOMOŠKA - Kamenný vodopád

1670. V rokoch 2011 - 2015 prešiel rekonštrukciou a v súčasnosti je v ňom zriadené múzeum, pozreli sme si ho aj s výkladom. Tretí deň, na ceste domov sme navštívili Banskú Štiavnicu, kedysi nazývanú Strieborné mesto. Kovy sa tu ťažili už v 12. storočí. Štiavnica bola eldorádom, do ktorého sa za zlatom a striebrom zbíhali dobrodruhovia z Európy. Bola tretím najväčším mestom Uhorska. Vznikla tu prvá technická univerzita v Európe. V r. 1993 bolo jadro mesta zapísané do zoznamu UNESCO. Nachádza sa tu veľa kultúrnych pamiatok: Farský kostol Nanebovzatia Panny Márie, Evanjelický kostol, Kalvária, Kostol sv. Kataríny, Radnica a súsošie Panny Márie, Kaštieľ vo Svätom Antone, Klopačka, Piarska brána, Botanická záhrada, Nový zámok, Starý zámok a iné. Prehliadku

Starého zámku sme mali aj s výkladom. Poznávaci zájazd splnil naše očakávanie, videli sme veľa krás, dozvedeli sme sa veľa z histórie nášho SLOVENSKA. Poďakovanie patrí starostovi obce, obecnému zastupiteľstvu za poskytnutú dotáciu na činnosť združenia. Z dotácie sú hradené náklady počas celého roka. O činnosť zo strany seniorov je veľký záujem. Svedčia o tom pravidelne naplnené priestory klubových stretnutí. Ďakujem všetkým, čo sa zájazdu zúčastnili a pomohli pri jeho zabezpečení.

František Oboril, predseda združenia

Prinášame Vám ďalší z príhovorov, ktoré odzneli na poslednej rozlúčke s Viliamom Turčánym 14.5.2021.

Smútočný príhovor Miroslavy Vallovej za Danteho spoločnosť

V týchto dňoch nás vo veku 93 rokov opustil Viliam Turčány. V posledných rokoch žil v domove seniorov v Šelpiciach a dlhé mesiace sme sa nevideli. Milosrdný závoj zabúdania jemne pritlmil dopad vonkajších podnetov na jeho vedomie, a keď sme ho dostali k telefónu, potešil sa našim hlasom, počas rozhovoru žartoval, no menami nás už nenazval. Vo chvíľach, keď je čas na bilancovanie a presné pomenovanie všetkého, čo urobil a prečo bol jedinečný, vynárajú sa pred nami neukončené rozhovory, otázky, ktoré sme nestihli položiť, či otázky, ktoré si opakovane kládol on. A odpovede, ktoré sme dostávali priamo od neho alebo z jeho textov. „Bás-

nik – to pre mňa znamená nebyť doma, ale všetko stretávané meniť na domov, objímať stále väčší svet, ako to robia ramená riek, a zdomáčať ho.“ Uvedený citát sa týka básnickej tvorby, no mohol by slúžiť ako úvod k veľkolepému a ambicióznemu prekladateľskému projektu. Nebol síce formulovaný, ale naplnený áno. Keď sa s Viliamom Turčánym budeme v piatok 14. mája v Suchej nad Parnou lúčiť, budeme v tej najlepšej spoločnosti. Cez plece nám budú nazeráť veľikáni a pre svojho prekladateľa tí najbližší. Oživené hlasy zo skupinky básnikov sladkého nového štýlu by mohli rušiť obrad, nikomu to však neprekáža. Dante v zamyslení úctivo postáva obďaleč, Petrarca vykročil k nemu, no zarazil sa. A už ho zaclonil Boccaccio, a ďalší. Špeciálne miesto patrí Jánovi Hollému. Všetkých ani nepoznáme. Prišli sa rozlúčiť so seberovným trojediným majstrom,

svojím prekladateľom, básnikom, literárnym vedcom. Všetky tri línie svojej tvorby, ktorá bola jeho životom, rozvíjal paralelne, hľadal a nachádzal prieniky, čo mu umožňovalo vidieť ďalej a hlbšie a videné premietat' do svojej tvorby ...

*Aj most som ja ... budem, kde budem (ale iste rád)
za novou loďou náruč vystierať
i smútiť za láskou, nie ale umierať,
len ruky pnúť.
Pnúť, aby prúd
dní, ľudí, dial'ok, čias smel z brehu k brehu prúdiť.*

*Tak ruky rozpnuté, vždy znovu cezo mňa
sa valia kraje, ktorými som prešiel,
akoby mostom z mohutných dvoch vesiel,
ktoré keď sa mi vo dve rozlomia,
vždy, vždy mi ujde loď! Bo most – aj most som ja!*

Miroslava Vallová

Farské oznamy

Bohoslužby na október

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00 /zimný čas 17:00/
streda v Košolnej o 17.00 /zimný čas 16:00/
štvrtok vo Zvončine o 17.00 /zimný čas 16:00/

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

3. október – 27. nedeľa v cezročnom období

17.00 – Košolná, v sobotu večer, s platnosťou na nedeľu, 18:00 – Suchá (len pre plne očkovaných)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

10. október – 28. nedeľa v cezročnom období

17.00 – Zvončín v sobotu večer, s platnosťou na nedeľu, 18:00 – Suchá (len pre plne očkovaných)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

17. október – 29. nedeľa v cezročnom období

17.00 – Košolná, v sobotu večer, s platnosťou na nedeľu, 18:00 – Suchá (len pre plne očkovaných)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

24. október – 30. nedeľa v cezročnom období

17.00 – Zvončín, v sobotu večer, s platnosťou na nedeľu, 18:00 – Suchá (len pre plne očkovaných)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

31. október – 31. nedeľa v cezročnom období

17.00 – Košolná, v sobotu večer, s platnosťou na nedeľu, 18:00 – Suchá (len pre plne očkovaných)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po sv. omši.

**Október 2021
cezročné obdobie**

Pi 1	Sv. Terézia z Lisieux, panna a učiteľka Cirkvi
So 2	Sv. anjeli strážcovia
Ne 3	27. nedeľa v cezročnom období
Po 4	Sv. Františka z Assisi
Ut 5	Sv. Mária Faustína, panna
St 6	Sv. Bruno, kňaz; sv. Viera, mučenica
Št 7	Panna Mária Ružencová
Pi 8	Sv. Pelágia, panna a mučenica
So 9	sv. Ján Leonardi, kňaz
Pi 10	Sv. František Borgiáš
So 11	Sv. Jána XXIII, pápež
Ne 12	28. nedeľa v cezročnom období
Po 13	Sv. Koloman
Ut 14	Sv. Kalixt I.
Št 15	Sv. Terézia od Ježiša (z Avily), panna a učiteľka Cirkvi
Št 16	Sv. Mária Margita Alacoqueová, panna
Pi 17	Sv. Ignác Antiochijský, biskup a mučeník
So 18	Sv. Lukáša, evanjelistu
Ne 19	29. nedeľa v cezročnom období
Po 20	Sv. Vendelín
Ut 21	Sv. Uršuľa
St 22	Sv. Ján Pavol II., pápež
Št 23	Sv. Ján Kapistránsky, kňaz
Pi 24	Sv. Anton Mária Claret, biskup
So 25	Sv. Maura, biskupa
Ne 26	30. nedeľa v cezročnom období
Po 27	Sv. Sabína
Ut 28	Sv. Šimon a Júda, apoštoli
St 29	Sv. Felicián, mučeník
Št 30	Sv. Marcel, stotník
Pi 31	Sv. Wolfgang, biskup

„Ak chcete, aby vo vašich domoch panoval pokoj, modlite sa v rodine ruženic.“

Sv. Pius X.

September 2021 v našej farnosti

krsty:

Matej Opálek, Suchá
Mateo Bartoš, Suchá
Paula Peciarová, Suchá
Diana Turčinová, Suchá
Sofia Baranovič, Košolná
Lukáš Hanč, Trnava
Diana Palkovičová, Zvočnín

sobaše:

04.09.2021 Róbert Nagy a Natália Augustínová
04.09.2021 Tomáš Jankovič a Kamila Hudcovičová
11.09.2021 Miroslav Straka a Mariana Babišová
17.09.2021 Filip Imre a Michaela Laciková
18.09.2021 Branislav Pokrývka a Tatiana Kovaľová
25.09.2021 Lukáš Hanč a Diana Zlukyová

pohreby:

+ 15.09. Vendelín Hrebíček, Košolná, 82 r.
+ 19.09. Anna Janktová, Suchá, 81 r.

**Úmysly Apoštolátu modlitby
na október 2021**

- **Evanjelizačný:** Aby sa všetci pokrstení ľudia podieľali na evanjelizácii a boli ochotní stať sa misionármi svedectvom svojho života, vyzarujúceho evanjelium.
- **Úmysel KBS:** Aby sa v našich rodinách rozšírili spoločná modlitba posvätného ruženca.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok